

20 kwietnia 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

A61f 5/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15660.

Kl. 30 d 5.

Albert Boueke
(Brema, Niemcy).

Ortopedyczna wkładka do obuwia.

Zgłoszono 20 listopada 1930 r.
Udzielono 17 lutego 1932 r.

Wynalazek dotyczy wkładki do obuwia, wykonanej z blachy metalowej i służącej do zapobiegania dolegliwościom względnie do usunięcia dolegliwości, jakie powstają w czasie chodzenia wskutek nienormalnego opuszczenia się i zgięcia stopy.

Dotychczasowe wkładki, zwłaszcza sporządzone z blachy metalowej, podpierają jedynie swą wypukłością względnie podnoszą sklepienie stopy. Natomiast wkładka według wynalazku odciąża sklepienie stopy, powoduje zmianę położenia opuszczonej i nienormalnie zgiętej stopy, a zarazem przez zwykłe zginanie w rękach daje się bez trudu dostosować do każdej stopy, a następnie luźno wkładać do obuwia.

Wynalazek polega na tem, że metalowa

podkładka przechodzi na wewnętrznym brzegu stopy, ku przodowi i ku tyłowi od sklepienia w wąski płaski pasek. Na dolnej stronie każdego paska umieszczone są znane podpórki dowolnego kształtu (np. klocki, poduszcзки), służące do podniesienia stopy. Dzięki temu osiąga się ten skutek, że nienormalnie opuszczona i zgięta stopa jest nieco podniesiona w dwóch miejscach: przed sklepieniem i za niem, a wobec przenoszenia się ciężaru ciała przy staniu i chodzeniu z podudzia na stopę sklepienie zostaje lekko odchylone ku tyłowi i nazewnątrz. Wskutek tego zachodzi powrotne przeniesienie się nadmiernego ciężaru, powodującego nienormalne opuszczenie się i zgięcie stopy, z wewnętrznej czę-

ści stopy na właściwą powierzchnię obciążenia stopy (to jest na piętę, zewnętrzny brzeg stopy i zewnętrzną część przodu stopy). To częściowe odciążenie i odprężenie wewnętrznej części stopy pozwala na zastosowanie podkładki z blachy metalowej, giętej ręcznie, przyczem usztywnienie podkładki lub umocowanie jej na płycie podporowej w obuwiu jest zbyteczne.

Poza tem giętka podkładka umożliwia zginanie jej wedle potrzeby przez osobę, używającą wkładki.

Na rysunku przedmiot wynalazku przedstawiony jest w jednym przykładzie wykonania, a mianowicie fig. 1 przedstawia widok boczny stopy i podłożonej pod nią wkładki do obuwia, fig. 2 — rzut poziomy wkładki, a fig. 3 — jej przekrój poprzeczny.

Wkładka do obuwia składa się z podkładki *c* z giętkiej blachy metalowej, osłoniętej skórzaną podeszwą.

Podkładka *c* przechodzi od środkowej i szerszej części, dostosowanej do sklepienia stopy, ku przodowi i tyłowi w wąskie i płaskie paski *c*₁ i *c*₂ (fig. 2). Na dolnej stronie każdego paska umieszcza się przed sklepieniem i za niem po jednej podpórce w postaci klocków *d* (fig. 2) z pilśni, gumy lub t. p. materiału, niekiedy jednak można zastosować kilka podpórek. Przez nadanie klockom *d* pewnej określonej, niekiedy niejednakowej wysokości, podkładka *c* zostaje ustawiona w położeniu ukośnem, tak że opada ona ku zewnątrz i ku tyłowi (fig. 3).

Podkładka *c*, którą sporządza się w znany sposób z blachy metalowej zapomocą ręcznego zginania, stanowi swobodną, giętą płytkę, stosowaną bez jakiegokolwiek umocowania, podparcia i t. d., np. na płycie podporowej w bucie, przyczem uży-

wana zwykle do pokrycia metalowej podkładki zwykła skórzana wkładka nie posiada istotnego znaczenia.

Wkładka do obuwia działa w sposób następujący:

Dzięki podpórkom stopa zostaje nieco podniesiona przed sklepieniem i za niem, a tem samem odciążona i wskutek tego w głównych stawach nasady stopy i jej części środkowej trochę przesunięta i lekko przechylona nazewnątrz i ku tyłowi.

Ponieważ podkładka nie jest usztywniona, więc podczas chodzenia lub stania może zmieniać kształt swej krzywizny, zależnie od warunków, w jakich się znajduje sklepienie stopy w danej chwili i przystosowuje się jedynie do podeszwy stopy, nie wywołując odcisków i t. d.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ortopedyczna wkładka do obuwia, znamienna tem, że jej metalowa podkładka (*c*) przechodzi od części, przystosowanej do sklepienia stopy, ku przodowi i tyłowi na wewnętrznym brzegu w wąskie i płaskie paski (*c*₁, *c*₂), przyczem na dolnej stronie tych pasków umieszczone są znane podpórki (*d*) dowolnego kształtu (klocki, poduszeczki i t. d.), które służą do podniesienia stopy.

2. Ortopedyczna wkładka według zastr. 1, znamienna tem, że podkładka (*c*) sporządzona jest z giętkiej blachy metalowej, dającej się zginać odręcznie, przyczem podkładka ta może być przymocowana do zwykłej wkładki skórzanej.

Albert Boueke.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

